WE DID NOT FORGET HRANT, WE WILL NOT FORGET

Posted on January 25, 2011 by Keghart

Category: Opinions

Turkey, January 2011It has been four years!

He lay down in front of 'Agos', the publication he owned and acted as editor-in-chief. He was shot perfidiously. The killer had run away shouting "I shot the Armenian."

The word "Armenian" had become a swear word in this country.

Turkey, January 2011It has been four years!

He lay down in front of 'Agos', the publication he owned and acted as editor-in-chief. He was shot perfidiously. The killer had run away shouting "I shot the Armenian."

The word "Armenian" had become a swear word in this country.

Thus "shooting the Armenian" should be regarded as a "heroic" deed.
Official ideology, official policy had been planting the seeds of racism in this country--everyday, every hour.

But public conscience had revived. Hundreds of thousands of people had flowed like a flood, shouting "All of us are Hrant; All of us are Armenians!"

Shoes with holes in their bottom had hit like slap on the face, to people who understood.

The revived conscience, the growing temper of the people had frightened the hegemons.

They took the trigger man out of the place they had put him. A couple of marauders and informers were caught as "instigators or collaborators."

The hegemons did not go beyond that.

A large number of people in the city knew that Hrant would be shot. Moreover, they knew it six months ahead.

A whole bunch of state officials, including the Security Intelligence head Ramazan Akyürek, Trabzon city gendarmerie regiment commander Col. Ali Öz, and Istanbul head of Security Department Celalettin Cerrah were informed about the planned murder. Hrant had already been threatened by two National Intelligence Organization agents in the presence of the deputy-governor six months prior.

Hrant had begun to demolish the taboos of the hegemons of Turkey.

He had deciphered the genocidal face in the foundational constituents of this state. He had deciphered the active roles of the collaborators of the genocide, known as "Malta Exiles". He was questioning the fate of the Armenian properties which were seized during the genocide, and the fate of the orphans of Genocide. His revelation of the Armenian identity of Sabiha Gökçen started the process which lead to his death. Two National Intelligence Organization agents invited him to the

office of deputy-governor and threatened him after this incident.

He, while doing all this, did not esteem the "genocide" debates which heated up annually on 24 Aprils in imperialist metropoles. Instead, he preferred to tell the Armenian Genocide to the poor and oppressed peoples of Anatolia and Mesopotamia. He not only told of the genocide, but also tried to break national prejudices and animosities constructed between these peoples by colonial hegemons and imperialists. He spent all his assets for the Armenian orphanage in which he and his life partner Rakel grew up and for a newspaper in Armenian and Turkish: 'Agos.' That was why there were holes in the bottom of his shoes when he was murdered in the middle of winter.

When he was assassinated in a planned, programmed murder, committed deliberately by the state apparatus which had risen on the legacy of the genocide, we came face -to -face with the result that we expected. Hrant, our "akhparik", our friend, our brother, also knew it and he was in "the spiritual anxiety of a scary dove."

Maybe the riot of our conscience was for this; our anger spilling over the streets was because of this.

Once again, four years of trials exposed how hypocritical and surreptitious the rhetoric of "opening", "advanced democracy", "not rule of dominants, but rule of law" really are.

The investigation of Hrant's murder took place in "cosmetic rooms"; none of the state officials whose roles in the murder are publicly known were interrogated. Moreover, every court hearing has become a stage for insults and racist attacks on the Dink family and their lawyers. Thus Hrant has been shot in every court hearing with a new bullet.

And now as Rakel genuinely put it, "The ones who created a murderer from a baby, are trying to create a child from a murderer."

While "children who threw stones" continue to stay in prison, Ogün Samast, who threw a bullet to Hrant, is being put in the "children" category, to be released from prison.

We call on all components of the hegemonic apparatus, which are accomplices of the genocide in this country, including the AKP government,

You have no justice. Your democracy is fake. Your human right discourse is a whitewash.

We do not expect "justice" from you.

As we memorialize our "Akhparik" Hrant in the fourth anniversary of his murder, we declare that we will continue to expose racist-genocidal practices which were conducted against Armenians, Nestorians, Chaldeans, the Syrian Orthodox, Pontus and Aegean Greeks in the past and are being conducted against Kurds, Alevis, Roma--Gypsies today, in addition, the denial policies of the hegemons. We will continue to point out your hypocrisy and duplicity.

And we promise that we will create a non-exploitative, equal and free country in which nations and

languages live under absolute equality, in which there is no oppressor neither oppressed, no exploiter neither exploited, in spite of all imperialist-capitalist-colonialist militancies and racism on this soil.

Long Live the Willful Unity of peoples,

Long live friendship between peoples.

Signatory Parties:

Ankara Initiative for Freedom of Thought, Anadolu Culture and Research Association, Effort, Peace and Democracy Party, Modern Lawyers Association Ankara Branch, Freedom in the Revolutionary Way, Federation of Democratic Rights, Revolutionary 78's Federation, Proletarian Movement Party, Socialist Party of the Oppressed, the Lever, Stuggle Solidarity, Socialist Democracy Party, Socialist Party of Laborers, Socialist Future Party Initiative, 78's Initiative, Partisan, Social Freedom Party

Չորս Տարի Անցաւ, Հրանդին Չմոռցանք, Չենք Մոռնար

Թուրքիա, Յունուար 2011
Չորս Տարի Անցաւ:

Իր հիմնած «Ակօս» թերթի առջեւ ինկած ժամանակ ոճրագործը "հայը սպաննեցի" պոռացած ու փախած էր։

"Հայ" բառը հայհոյանք է այս երկրին մէջ։

Պաշտօնական գաղափարախօսութիւնը ամէն օր ցեղասպանութեան հունտեր կը ցանէ։

Բայց խիղճը արթնցաւ։ Հարիւր հազարաւոր ժողովուրդ միասին պոռացին "Բոլորս Հրանդ ենք, բոլորս հայ ենք"։

Ծակ կօշիկը ապտակի մը պէս իջած էր իմացողներու երեսին։

Ամէն ոք գիտէր Հրանդին գալիք սպաննութեան մասին։

Իսթանպուլի Լրագրութեան բաժինի վարիչ՝ Ռամազան Աքեուրէքը, Տրապիզոնի ոստիկան զօրաց գնդապետ՝ Ալի Էօզը, Իսթանպուլի ապահովութեան (անվտանգութեան) տնօրէն՝ Ճէլալ Էտտին Ճերրահը, գիտէին այս ոճիրի մասին։ Արդէն Իսթանպուլի փոխ կուսակալին մօտ սպառնացած էին Հրանդին։

Ան Թուրքիոյ իշխանաւորներուն "թապուները" փլել սկսած էր։

Այս պետութեան հիմնարկութեան շաղախին մէջ գոյութիւն ունեցող ցեղասպան երեսակը ցոյց տուած էր։ "Մալթայի Աքսորեալներ" անունով յայտնի ցեղասպանութեան

յանցագործները հրապարակած էր: Հայոց ինչքերուն, ունեցուածքներուն հաշիւը կը հարցնէր, հայ որբերու ճակատագիրը կը հետապնդէր: Արդէն զինք դէպի մահ տանող ճամբան ալ Սապիհա Կէօքչէնի հայ ինքնութիւնը հրապարակելով սկսաւ:

Ան, երբ այս բոլորը կը կատարէր, բնաւ նկատի չունեցաւ ամէն տարի 24 ապրիլներուն կայսերապաշտ երկիրներու մայրաքաղաքներուն մէջ օրակարգի վրայ ցեղասպանութեան բանավէճերը: Անոր փոխարէն հայ ժողովուրդի ցեղասպանութիւնը փորձեց Անատոլուի եւ Միջագետքի թշուառ ժողովուրդներուն պատմել: Նոյն պահուն կը պատմէր նաեւ կայսերապաշտներուն ժողովուրդներուն միջեւ սերմանած թշնամութիւններու մասին: Կեանքի նուիրուած էր իր ու իր կնոջ Ռաքէլին ուսանած հայ որբանոցը եւ հայերէն- թրքերէն լեզուով լոյս տեսնող "Ակօս" թերթը :

Այդ պատճառով կօշիկին տակը ծակ էր:

Ցեղասպանութեան ժառանգին վրայ բարձրացող պետական համակարգը, երբ մեր աղբարիկին, բարեկամին, եղբայրին խլեց մեզմէ, ափսոսանքով տեսանք որ Հրանդ կը սպասէր այս մահին:

Դեռեւս ասոր համար է մեր խղճի տագնապը, փողոցներ յորդող բարկութիւնը:

Դատավարութեան չորս տարիները ցոյց տուին, որ երկիրի ժողովրդավարութիւն, արդարութիւն բառերը որքան կեղծ են:

Այս ոճիրին մէջ իրենց բաժինը ու բացայայտ եղող պետական պաշտօնեաները խնայուեցան, պաշտպանուեցան պետութեան կողմէ: Անոր փոխարէն ամէն դատական նիստին Տինք ընտանիքը և փաստաբանները ենթարկուեցան նախատինքներու եւ ցեղապաշտ ամբարտաւանութիւններու:

Այժմ Ռաքէլի խօսքով "Մանուկ մը ոճրագործ ստեղծողները ոճրագործ մը մանուկի մը վերածելու կ`աշխատին":

Քար նետող պատանիները դեռ բանտ կը մնան, բայց Հրանդի ոճրագործը՝ Օղուն Սամասթը, անչափահաս նկատուելով ազատ արձակուելու կը պատրաստուի:

ԱՔՓ-ին, կառավարութեան եւ այս երկրի մէջ ցեղասպանութեան բոլոր տարրերուն կը գոչենք,

Դուք արդար չէք, կեղծ է ձեր ժողովրդավարութիւնը, անհիմն է մարդկային իրաւունքներու պատգամը:

Ձեզմէ արդարութիւն չենք սպասէր:

Չորրորդ տարին, երբ մեր Աղբարիկը՝ Հրանդը, կը յիշենք, կը խոստանանք նաև անոր բացած ճամբէն երթալ: Երէկ հայերուն , ասորիներուն, նեստորականներուն, քէլտանիներուն, պոնտեցի և էկեյականի յոյներուն, իսկ այսօր ալ քիւրտերուն,

ալեւիներուն, քնչուներուն դէմ կիրարկուած ցեղապաշտ, ցեղասպան քաղաքականութիւնները պիտի հրապարակենք ու ձեր երեսին պիտի շպրտենք։

Եւ երդումով կ՝ըսենք, անվհատ պիտի պայքարինք կայսերապաշտ, քափիթալիսթ կեղեքման դէմ եւ այս հողերուն վրայ բոլոր ժողովուրդներուն ազատօրէն իրենց մայրենի լեզուով, իրենց մշակոյթով գոյատեւող երկիր պիտի կերտենք։

Կեցցէ՛ ժողովուրդներու կամաւոր միասնութիւնը,

Կեցցէ՛ ժողովրդական եղբայրութիւնը։

Ստորագրող Կազմակերպութիւններ՝

Ankara Initiative for Freedom of Thought, Anadolu Culture and Research Association, Effort, Peace and Democracy Party, Modern Lawyers Association Ankara Branch, Freedom in the Revolutionary Way, Federation of Democratic Rights, Revolutionary 78's Federation, Proletarian Movement Party, Socialist Party of the Oppressed, the Lever, Stuggle Solidarity, Socialist Democracy Party, Socialist Party of Laborers, Socialist Future Party Initiative, 78's Initiative, Partisan, Social Freedom Party